

Labas! Mano vardas Džizelė Olivija. Aš gimiau Indijoje. Aš myliu Jėzų Kristų. Tik 2,3 procento Indijos gyventojų yra krikščionys. Taip, tai kartais nelengva. Tačiau žinau, kad Jis man padeda ir mane veda. O dabar Bažnyčia stato šventyklą Indijoje!

Gyvenu gražiam mieste, kuriame yra milijonai žmonių. Tarp tų milijonų yra šeši žmonės, kuriuos myliu labiausiai: mano mama, mažoji sesutė, mylimi seneliai, dėdė ir teta. Jie svarbiausi žmonės mano gyvenime.

Šiais metais užsiėmėme keliomis giminės istorijos veiklomis ir aš kai ką sužinojau apie savo protėvius. Mama sakė, kad tiek moterys, tiek vyrai mūsų giminėje turėjo labai ilgus plaukus, visai kaip aš. Tada ji pasakė kai ką labai svarbaus: mano protėviai laukia manęs dvasių pasaulyje! Ji sakė, kad jie laukia savo krikšto – lygiai kaip aš turėjau sulaukti aštuonerių metų, kol galėjau pasikrikštyti. (Tarp kitko, aš krikštijausi per savo

gimtadienį! Šaunu, ar ne?)

Mama paaiškino, kad protėviai yra dvasių pasaulyje. Jie neturi kūnų kaip aš, todėl negali būti pakrikštyti. Kaip liūdna! Štai kodėl mes krikštijamės už juos šventykloje. Pasakiau mamai, jog, kai Bengalūru bus pastatyta šventykla ir kai aš būsiu pakankamai suaugusi, norėsiu už juos krikštytis.

Esu tokia laiminga, kad Indijoje bus šventykla! Tai didelė palaima, nes mama negali nuvežti mūsų į šventyklą kitose šalyse. Jos yra labai toli.

Girdėjau, kad šventyklos gėlynuose yra daugybė nuostabių gėlių. Todėl džiaugsmingai laikiu, kai, pastatius šventyklą, galėsiu pamatyti tuos gėlynus. Bet labiausiai nekantrauju pasikrikštyti už savo protėvius. Myliu savo šeimą, taip pat myliu savo protėvius.

Ar esate buvę šventykloje? Ar patiko? Tikiuosi, tai buvo nuostabi patirtis! ●

Džizelė Olivija K., 8 m., Karnataka, Indija

PATRICIOS KASTELAO ILLUSTRACIJOS

Negaliu sulaukti, kai galėsiu krikštytis už savo protėvius!

Štai kaip atrodys užbaigta Indijos Bengalūru šventykla!